

31 december 2013
Nieuwjaarsavond

Zie, ik ga iets *nieuws* verrichten – Heb je het nog niet gemerkt ?
Jesaja 43:19

Beste Broeders, Geassocieerden en Medewerkers,

Ik wens u allen een Gelukkig Nieuwjaar !! Wanneer John Hamilton en ik vanavond naar Nairobi reizen voor een regionale vergadering zullen al diegenen die in Zuid Soedan, Kenia, Kongo en Europa leven het *nieuwe* jaar al ingeluid hebben. De woorden van Jesaja zijn erg toepasselijk bij het begin van dit nieuwe jaar en naarmate wij beginnen nadenken over hoe wij willen antwoorden op de Richtlijnen van het 27^e Generaal Kapittel. Ik hoop dat wij naar elkaar zullen blijven luisteren en zullen zien wat wij moeten doen om datgene wat essentieel is voor ons leven als religieuze broeders te vernieuwen.

Sinds het Kapittel van deze zomer zijn mijn gebeden en gedachten vervuld met de steeds terugkomende gedachte en het diepe maar constant evoluerende gevoel dat de HEER in mij en in ons *'iets nieuws verricht'*. Ik ben soms vol enthousiasme maar soms ook vol onwil ; soms ben ik vol vertrouwen in onze toekomst, en soms voel ik tegenstand en zelfs wat bezorgdheid. Wat voor *nieuwe* dingen doet de HEER met ons ? Dat is nog niet duidelijk. Er bestaat wat mij betreft echter geen spoor van twijfel dat wij inderdaad geroepen zijn dit *"nieuwe"* samen te ontdekken. De gevoelens die sinds eind juli in mij opkomen laten mij echter een glimp opvangen van hetgeen dit *"nieuwe"* betekent.

"Zie, ik ga iets nieuws verrichten – Heb je het nog niet gemerkt ?"

Ik denk dat ik op zoek was naar iets radicaal *nieuw* toen ik voor het eerst begon na te denken over deze woorden van Jesaja. Iets wat radicaal verschillend was. Ik besepte echter al snel dat ik teveel van mezelf eiste. Ik luisterde niet en begreep niet wat de Geest mij duidelijk probeert te maken *"door middel van (mijn) gewone, eenvoudige leven van elke dag"*. Tijdens onze recente Generale Raad, vertelde Broeder Raphaël over zijn inzichten over de momenten die richting geven aan ons leven, momenten die ons als mens vormen en die ons dichter bij elkaar en tot God brengen. Dit inzicht helpt mij te begrijpen wat de HEER mij zegt met de woorden van Jesaja. Ik moet acht slaan op de woorden van de HEER zoals Jesaja ze verwoordt : *"wees stil en weet dat Ik God ben"*.

Toen ik retraitemeester was, had ik de gewoonte de studenten te vragen enkele belangrijke, vertrouwde aspecten van hun leven in een nieuw licht te bekijken : God, de kerkelijke plichten, hun relaties, met name met hun ouders en vrienden, zichzelf. En om hen aan het denken te zetten, gaf ik hen volgende spreuk mee : *"Oude realiteiten op een nieuwe manier bekijken is een teken van ontwikkeling"*. Wanneer ik nadenk over de vraag *'welke nieuwe dingen verricht de Heer in mijn leven ?'*, komt die spreuk opnieuw in mij op.

Ik heb sinds 14 oktober negen reizen doorheen onze Congregatie achter de rug en ik heb het *nieuwe* op diverse manieren ervaren. Tijdens deze bezoeken voelde ik enthousiasme, spanning, zenuwachtigheid en wat angst. Wanneer ik met deze gevoelens zit te bidden, begin ik het *"nieuwe"* dat de HEER in mijn leven, en naar ik hoop in ons gemeenschappelijke leven als Broeders, doet. Welke zijn deze *'oude werkelijkheden'* die ik op een *nieuwe* manier ervaar ? Enkele voorbeelden : de bezoeken die ik bracht in de Verenigde Staten en in België en de recente vergadering van de Generale Raad.

De bezoeken hebben een enorme indruk op mij gemaakt. Ik heb mijn gehele religieuze leven doorgebracht in het Zuiden (Louisville) en het Diepe Zuiden (Bolivia). Ik had met velen onder u geen contact meer, in heel wat gevallen had ik u voor deze bezoeken zelfs nooit ontmoet. Was

die 'oude werkelijkheid' die ik in een *nieuw* licht zag ? Ik voelde een diepe dankbaarheid voor allen die ik als leraar gekend heb en die mijn leven en mijn roeping mee gevormd hebben. Ik beseftte dat ik u nooit bedankt had. Dat doe ik hierbij : mijn welgemeende dank !! Mijn dank voor uw trouw aan onze manier van leven, als Broeders. U heeft duizenden mensen beïnvloed. Dank u voor hetgeen u voor onze Kerk gedaan heeft. U heeft de vlam brandende gehouden.

“Zie, ik ga iets nieuws verrichten – Heb je het nog niet gemerkt ?”

Onze Fundamentele Beginselen roepen ons op te *“streven naar echte vriendschap en diepe genegenheid tegenover je broeders”*. Ik voelde de macht van deze woorden vooral tijdens mijn bezoeken aan Xaverian House, Ryken House en de Mariastraat in Brugge. Ik zag er een enorm medeleven en zorg voor elkaar. Ik zag er hoe u elkaar helpt. Ik hoorde u elkaar steunen, met elkaar lachen. Deze bezoeken waren momenten die mijn leven een richting gaven. Zij brengen mij dichter tot God en geven mij inzicht in onze Richtlijnen. Dank zij de tijd die ik met u heb doorgebracht, besef ik dat apostolaat geen synoniem is voor missie. Broeders, uw hele leven is een missie. En dat is het nog steeds. Dank zij de tijd die ik met u heb doorgebracht, begrijp ik op een *nieuwe* manier dat onze missie meer te maken heeft met de getuigenis van Gods liefde door onze gemeenschap dan met onze apostolaten. Roept God mij om de gemeenschap op een nieuwe manier en dieper te beleven ? Dat is hetgeen ik bespeur.

Ik ben vooral getroffen door uw open geest met betrekking tot de Richtlijnen. Uw belangstelling en gebeden voor onze Broeders in Kongo en in Kenia zijn voor mij een uiting van uw zin voor missie. Ik smaakte het voorrecht te mogen deelnemen aan het Jubileum van twee van onze Belgische Broeders : Broeder Sylveer (70) en Broeder Gerard (60), die hun hele leven in Kongo hebben doorgebracht, bij de armen en de gemarginaliseerden. Wij zijn geroepen om *“gereed te zijn om God te antwoorden wanneer Hij ons vraagt of wij voor Hem beschikbaar zijn, zodat Hij inniger tegenwoordig kan zijn in ons leven en, door ons, in de wereld”*. Zegt God mij door het leven van deze twee mannen iets nieuws ? Ik weet dat het zo is. Zij zijn voor mij een sterk voorbeeld. Het zo royale antwoord van deze twee broeders inspireert mij, net als dat van zovele anderen. Gereed zijn om beschikbaar te zijn voor God is voor mij een oude werkelijkheid. Ik hoor dit al sinds het noviciaat. Soms bracht het me in de war. En vaak zette ik het uit mijn gedachten. Maar nu begin ik het op een *nieuwe* manier te begrijpen. Ik bespeur dat God iets *nieuws* in mij verricht. Ik begrijp het niet helemaal. Het maakt mij rusteloos, maar op een vreemde manier stemt het mij ook hoopvol.

Onlangs was de Generale Raad (John Hamilton, Paul Murray, Placide Ngoie, Dan Skala en Raphaël Wanjala) voor het eerst samen in Brugge, een zeer collegiale en broederlijke ervaring. Midden januari wordt een samenvatting van onze werkzaamheden gepubliceerd. Iedereen kende de oude werkelijkheid van vergaderen : lange uren, onderwerpen die al vaak besproken zijn en punten die essentieel zijn voor het voortbestaan van onze Congregatie. Maar er gebeurt iets *nieuws*. Wij hebben veel en intens geluisterd, naar elkaar en naar de Geest. Wij hebben ons op vijf punten geconcentreerd : de evolutie van ons geloof sinds het Kapittel, de Richtlijnen van het Kapittel, de Vorming, de Missie en het Apostolaat, vooral in de cultuur van andere landen, en onze wederzijdse verantwoordelijkheid met betrekking tot onze materiële en financiële middelen. Na lang overleg beslisten wij u te vragen prioritair na te denken over de richtlijn met betrekking tot Gemeenschap en Spiritualiteit. Volgens ons is onze spiritualiteit van de gemeenschap cruciaal voor onze toekomst in alle regio's van onze Congregatie. Wij geven er ons rekenschap van dat dit geen gemakkelijke opgave is, wij zullen naar elkaar en naar de aanwijzingen van de Geest moeten luisteren.

Bovenal, kom tot een steeds dieper 'delen' van geloof en gebed met je broeders ; zoek, samen met hen, hoe je God vindt in de ervaringen van je leven.

Ik besef dat we al vele jaren bezig zijn met de vertrouwde werkelijkheid van de gemeenschap. Dit is voor ons een oude werkelijkheid. Maar ik geloof dat er in velen onder ons iets *nieuws* aan de hand is – de wens om één van hart en geest te zijn en te getuigen van Gods liefde voor onze Kerk en onze wereld, en dit als een gemeenschap die bekend staat als *de Broeders*. Dat is de wens en hoop die wij als Generale Raad voor u, onze Broeders, koesteren. Gedenk onze Broeders in Kenia in uw gebeden terwijl wij tijdens de regionale vergadering deze week samen een weg uitstippelen naar de toekomst.

In Christus,

Broeder Edward Driscoll, CFX
Generaal Overste